

Απαραίτητη η δημιουργία τριών Νοσηλευτικών Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων και τριών τμημάτων Ιατρικής Σχολής

Άρθρο του πρώτου
του Πανεπιστημίου Αθηνών
Κωνσταντίνου
Α. Δημόπουλου

Σήμερα είναι πανθομολογούμενο ότι τα κρατικά νοσοκομεία δεν εξασφαλίζουν επαρκείς συνθήκες νοσηλείας. Ένας από τους βασικότερους λόγους είναι ότι τα κρατικά νοσοκομεία είναι εγκατεστημένα σε κτίρια παμπάλαια. Οι χώροι τους δεν επαρκούν, τα ράντζα είναι σχεδόν καθημερινό φαινόμενο και η ελλειψη χώρων δεν μπορεί να εξασφαλίσει ούτε τους στοιχειώδεις κανόνες υγιεινής (π.χ. δεν υπάρχουν προσωπικές τουαλέτες). Ταυτόχρονα, επειδή σχεδόν όλα τα νοσοκομεία είναι εγκατεστημένα στον άξονα Β-Σοφίας, η μεταφορά των ασθενών από την περιφέρεια καθυστερεί, με αποτέλεσμα πολλές φορές για τον λόγο αυτό να χάνονται ανθρώπινες ζωές.

Με την πρότασή μας για τη δημιουργία τριών αποκεντρωμένων Νοσηλευτικών Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων, θα υπάρξει νοσηλευτική και πολιτισμική αναβάθμιση των προαστίων της Αθήνας και νοσοκομειακή αποκέντρωση. Θα γίνει πραγματικότητα το όραμα, ο κάθε πολίτης να έχει το δωμάτιο στο νοσοκομείο που θέλει, ανεξάρτητα από την οικονομική του κατάσταση ή την κοινωνική του θέση, να μην αναγκάζεται να κατάφυγει για νοσηλεία στο εξωτερικό, δαπανώντας πολύτιμο συνάλλαγμα. Η αποκέντρωση των νοσοκομείων, δηλαδή η μεταφορά τους από τον άξονα Βασ. Σοφίας στην περιφέρεια της Αττικής, θα έχει ως αποτέλεσμα την αμεσότερη και γρηγορότερη εξυπηρέτηση των πολιτών, που δεν θα χρειάζεται να μεταφέρονται στο κέντρο της Αθήνας. Σημειώτέον δε, ότι στην περιφέρεια βρίσκεται και ο μεγαλύτερος πληθυσμός.

Έτσι π.χ. το Νοσοκομείο Δυτ. Αττικής στο Χαϊδάρι θα εξυπηρετεί τις ανάγκες του Πειραιά, θα καλύπτει τα δυστύχημα που γίνονται στις Εθνικές οδούς Αθηνών-Κορίνθου, Αθηνών-Λαμίας, αλλά και τους Ολυμπιακούς αγώνες που πρόκειται να γίνουν στην περιοχή. Θα έχουμε, δηλαδή νοσοκομεία σύγχρονα, αποκεντρωμένα, προσπα σε όλους, με ανθρώπινες συνθήκες νοσηλείας, που θα εξυπηρετούν όλους τους πολίτες της Αττικής.

Πλεονεκτήματα για τον Έλληνα φοιτητή

Σήμερα, οι πανεπιστημιακές κλινικές είναι διάσπαρτες σε όλη την Αττική. Έτσι, φοιτητές και καθηγητές χάνουν τον πολύτιμο χρόνο τους μετακινούμενοι από νοσοκομείο σε νοσοκομείο για την κλινική τους άσκηση. Επίσης, ο μεγάλος αριθμός φοιτητών στο ένα και μοναδικό ιατρικό τμήμα, δυσκολεύει την παρακολούθηση του εκπαιδευτικού έργου και την επικοινωνία διδασκόντων-εκ-

λύτερων συνθήκες εργασίας. Άνετους χώρους, σύγχρονο εξοπλισμό, ερευνητικά εργαστήρια, δι-κά τους γραφεία, γραμματειακή υποστήριξη. Δεν θα αναγκάζονται να μετακινούνται άσκοπα από νοσοκομείο σε νοσοκομείο, θα συντονίζουν, δε καλύτερα το ερευνητικό και διδακτικό έργο, αφού σε κάθε τμήμα θα υπάρχει μικρότερος αριθμός διδασκόντων από ό,τι σήμερα.

Έτσι, η οργάνωση θα είναι ευελικτη και όλες οι διαδικασίες κατά την άσκηση του εκπαιδευτικού έργου θα διεκπεραιώνονται γρηγορότερα και αποτελεσματικότερα.

Πλεονεκτήματα για το υπάρχον σήμερα ιατρικό τμήμα

Το σημερινό Ιατρικό Τμήμα έχει υποβαθμιστεί ποικιλοτρόπως, παρότι ήταν η αρχαιότερη, ισχυρότερη και εγκυρότερη -λόγω της υψηλής ποιότητας σπουδών- πανεπιστημιακή σχολή. Μία από τις σημαντικότερες αιτίες είναι η συσώρευση ενός τεράστιου όγκου (700) μελών ΔΕΠ. Το τμήμα αυτό, δηλαδή σχεδόν το μισό Πανεπιστήμιο, είναι σήμερα γραφειοκρατικό και δυσκίνητο. Εκπροσωπείται στη Σύγκλητο μόνο με τον πρόεδρο και παρότι αριθμεί 700 μέλη ΔΕΠ, δεν έχει κοσμήτορα, ενώ υπάρχουν τμήματα με 40 μόνο μέλη ΔΕΠ που λειτουργούν ως σχολές. Ταυτόχρονα, η συγκέντρωση 700 μελών ΔΕΠ δημιουργεί τεράστια προβλήματα λειτουργίας, διότι προκειμένου να κριθούν και να εξελιχθούν ή να εισαχθεί νέο διδακτικό προσωπικό, περνούν τέσσερα και πέντε χρόνια. Με αυτές τις συνθήκες, η ανανέωση του διδακτικού προσωπικού είναι σχεδόν αδύνατη και τα μέλη ΔΕΠ που υπάρχουν σήμερα είναι στην πλειονότητά τους προχωρημένης ηλικίας.

Η πρόταση δημιουργίας μιας Ιατρικής Σχολής με τρία ισόσημα τμήματα, που θα κορηνούν ισόσημα πτυχία και θα εκπροσωπούνται στη Σύγκλητο από τον κοσμήτορα και τους προέδρους, δίνει στο Ιατρικό Τμήμα νέα δυναμική, ανοίγει ορίζοντες για την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου, του προσδίδει κύρος και αίγλη, το καθιστά ικανό ουσιαστικά, αλλά και τυπικά να συναγωνιστεί τα καλύτερα ιατρικά τμήματα του εξωτερικού.

Πλεονεκτήματα για την πολιτεία

Η δημιουργία τριών πανεπιστημιακών νοσηλευτικών στην Αττική θα συμβάλει καθοριστικά στην αναβάθμιση ιατρικών υπηρεσιών στη χώρα μας και θα είναι το μεγάλο βήμα για να αποκτήσουμε σύγχρονες ιατρικές υπηρεσίες. Δεν είναι δυνατόν οι ξένοι να μας ειρωνεύονται για το ότι η ελληνική πολιτεία δεν μπορεί να προσφέρει

ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ
Με τη
δημιουργία
τριών τριών
Νοσηλευτικών
Ιδρυμάτων
θα υπάρξει
νοσηλευτική
και πολιτισμική
αναβάθμιση
των νοσοκομείων
της Αθήνας
καθώς και
νοσοκομειακή
αποκέντρωση

ται η μεγάλη αυτή τακτοποίηση μετακινήσεων από νοσοκομείο σε νοσοκομείο. Ο αριθμός φοιτητών κάθε ιατρικού τμήματος θα είναι μικρότερος, αφού η Ιατρική θα διαιρεθεί σε τρία τμήματα, με αποτέλεσμα οι φοιτητές να παραμένουν για τα εξ χρόνια των σπουδών τους σε έναν ενιαίο χώρο, που θα διαθέτει επαρκή εργαστήρια και κλίνες για την πρακτική τους άσκηση, φοιτητικά εσπαστόρια, φοιτητικές εστίες και όλες τις προδιαγραφές μιας σύγχρονης Ιατρικής Σχολής, σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα. Επίσης, ο μικρός αριθμός φοιτητών σε κάθε ιατρικό τμήμα θα εξασφαλίσει καλύτερη επαφή και επικοινωνία με τον διδάσκοντα, ανθρώπινη επαφή και επικοινωνία μεταξύ φοιτητών και εκπαιδευτικών και καλύτερη επέκταση καλύτερες συνθήκες διαβίωσης και εκπαίδευσης.

Πλεονεκτήματα για τους πανεπιστημιακούς δασκάλους

Οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι θα εργάζονται σε έναν ενιαίο χώρο, που θα τους εξασφαλίζει κα-

ναι η υγεία.

Δεν είναι δυνατόν σήμερα ο Έλληνας πολίτης στα θέματα της υγείας να αντιμετωπίζεται σαν πολίτης τριτοκοσμικής χώρας.

Θα σταματήσει η άσκοπη διαρροή συναλλαγμάτων στο εξωτερικό, αφού, όπως είναι γνωστό, σε πολλές περιπτώσεις η προσφυγή σε ξένα θεραπευτήρια έχει προσλάβει διαστάσεις υστερίας. Περίπου σαράντα δισεκατομμύρια δαπανώνται ετησίως από το επίσημο κράτος για εξοδα νοσηλείας στο εξωτερικό.

Είναι σαφές ότι οι προσπάθειες που γίνονται για την αναβάθμιση της Υγείας προσκρούουν στα παμπάλαια κτίρια που υπάρχουν και δεν επιτρέπουν θεαματικές αλλαγές.

Ενώ αν διατεθούν έστω και μόνο τα μισά χρήματα που πληρώνει το κράτος για εξοδα νοσηλείας στο εξωτερικό, για τη δημιουργία των τριών πανεπιστημιακών νοσοκομείων, θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για πραγματική και ριζική αναβάθμιση των νοσηλευτικών υπηρεσιών στη χώρα μας.